اخبار مازندران

گازرسانی به ۱۰ روستای آمل

پروژه گازرسانی به ۱۰ روستای بخش دشت سر شهرستان آمل به بهره برداری رسید.

مرتضی تیرملک مدیر بهره‌برداری شرکت گاز استان با اعلام خبر فوق گفت: برای گازرسانی به روستاهای آهنگر کلا، تمسک، تیرکلا، چنگ میان، خرمن کلا، سرخ کلا، گلمزار، نظام آباد، نوده و وسطی کلا بیش از ۱۰۸ میلیارد ریال اعتبار هزینه شده است. وی با بیان اینکه برای گازرسانی به ۱۰ روستای بخش دشت سر آمل، ۲ هزار و ۷۹۸ علمک روی شبکه گازدار نصب خواهد شد، افزود: با افتتاح این روستاها ۳ هزار و ۱۰۹ خانوار از نعمت گاز طبیعی بهره‌مند خواهند شد. تیرملک خاطرنشان کرد: برای افتتاح روستاهای مذکور ۶۰ هزار و ۹۴۸ متر شبکه اجرا شده است. وی ۲۶۵ روستا از مجموع ۳۲۶ روستای شهرستان آمل را قابل گازرسانی دانست و اظهار داشت: در حال حاضر ۱۸۴ روستای آمل از نعمت گاز بهره‌مند بوده و گازرسانی به ۴۹ روستای دیگر آمل نیز در دست اجرا می‌باشد. تیرملک هزینه مورد نیاز برای تکمیل ۴۹ روستای مذکور را ۷۰ میلیارد ریال دانست و گفت: با گازرسانی به این روستاها بیش از ۷ هزار و ۷۰۰ خانوار روستایی از نعمت گاز طبیعی بهره‌مند خواهند شد. وی تصریح کرد: با گازرسانی به ۴۹ روستای در دست اجرای شهرستان آمل، میزان بهره‌مندی خانوارهای روستایی شهرستان به ۹۷ درصد افزایش خواهد یافت. مدیر بهره‌برداری شرکت گاز مازندران همچنین افزود: سه شهر از پنج شهر آمل در حال حاضر گازدار هستند و گازرسانی به رینه و گزنک نیز با اعتبار مورد نیاز ۳۶ میلیارد ریال برای تکمیل پروژه‌های شهری در دست اجرا می‌باشد.

نیاز نوجوانان بی‌سرپرست برطرف می‌شود

در شهر
خبرنگار جوان

تمامی نیازهای اولیه نوجوانان بی‌سرپرست باید در اسرع وقت برطرف شود.

سید سعید آرام مدیر کل بهزیستی مازندران در بازدید از مرکز طلوع مهر شهرستان ساری ضمن بررسی روند فعالیت نوجوانان در عرصه‌های فرهنگی، تغذیه، پوشش و مسائل دیگر، با عنوان کردن مطلب فوق گفت: با توجه به وضعیت مطلوب تحصیلی و تربیتی نوجوانان باید در راستای بهره‌مندی از فعالیت‌های ورزشی و تفریحی اقدامات اساسی صورت پذیرد. وی همچنین در بازدید از مرکز نگهداری کودکان بی‌سرپرست سپهر بابل نیز اظهار داشت: مربیان مرکز باید با تمام وجود و احساس مسئولیت در راه رشد و پرورش این کودکان همت گمارند زیرا آینده این کودکان و ساختار شخصیت این کودکان به دست شما مربیان و مددکاران ارزشمند است. آرام کوتاهی در پرورش و آموزش کودکان را اشتباهی جبران‌ناپذیر دانست و تصریح کرد: باید با همان احساس که به کودکان خویش عشق‌ورزی می‌نماییم، با این کودکان عاشقانه ارتباط برقرار نماییم تا این امانت‌های الهی را به نحو مطلوب و با پشتوانه غنی فرهنگی و مذهبی و ارزشی به جامعه تحویل نماییم.

گذری بر خانه‌های سنتی و مدرن مازندران

«اپن» باز است اما آزاد نیست!

گزارش
خدیجه واحدیان

رواج فرهنگ غربی در ساختمان‌سازی ایران نتایج خوبی نداشته است. آشپزخانه در هر ساختمانی مهم‌ترین بخش آن ساختمان به شمار می‌آید که باید دارای ویژگی‌های خاصی برای افراد خانواده باشد. آشپزخانه‌های سنتی و قدیمی دارای ویژگی‌های بسیار خوبی بودند که هم راحتی اعضای خانواده‌ها را در پی داشته و هم باعث گرمی کانون خانواده‌ها می‌شدند اما متأسفانه فرهنگ غربی آشپزخانه «اپن» با رسوخ در تفکر و نقشه‌های مهندسان ایرانی و خانواده‌ها توانسته این قسمت مهم و حیاتی منزل سنتی ایرانیان را به شکل دیگری تغییر دهد.

با توجه به اینکه ساختمان‌هایی که در کشور ما در دست ساخت می‌باشند به علل مختلف دارای وسعت کمی شده‌اند تغییر در تبدیل آشپزخانه‌های سنتی به اپن نیز نه تنها نتوانسته تأثیر مثبتی بر خانواده‌ها بگذارد بلکه باعث شده تا مشکلاتی برای خانواده‌ها به‌وجود آید. در معماری‌های استان مازندران، تا چندی پیش آشپزخانه یک فضای خصوصی برای پخت و پز و یک حریم کاری ایمن برای خانم خانه بود، اما با گذشت زمان و افزایش جمعیت، رفته‌رفته وسعت خانه‌ها کوچک و آپارتمان‌هایی با مساحت حدود ۵۰ متر و شاید کمتر ساخته شد و این امر موجب شد آشپزخانه تبدیل به یک دخمه تنگ و تاریک با روشنایی اندک و تهویه نامناسب شود. با ساخت منازلی با وسعت بسیار کم، خواه ناخواه آشپزخانه هم دارای وسعت کمی شده و مشکلاتی را برای خانواده‌ها به وجود آورده است. روشنایی آشپزخانه، تهویه این مکان بسیار مهم و راحتی خانم‌ها در انجام کارهای پخت و پز در آشپزخانه‌های مدرن زیر سؤال رفته است زیرا دیواری که بین آشپزخانه و دیگر قسمت‌های منزل قرار داشت و باعث راحتی کار خانم‌ها از نظر ظاهر و پوشش بود، برداشته شد و این امر نه تنها کمکی به حل مشکلات نکرد بلکه باعث به وجود آمدن مشکلاتی نیز شد. شاید بتوان گفت با تبدیل آشپزخانه‌های سنتی به مدرن، فضای سالن و آشپزخانه در هم ادغام و مشکل تهویه و روشنایی تا حدودی رفع شد و از همه مهم‌تر میز آشپزخانه که محل فعالیت بانوی خانه است آماده و بر وسعت خانه نیز افزوده شد اما این موارد تنها ظاهر این تبدیل شدن می‌باشد، غافل از اینکه معایب این تبدیل متأسفانه در برخی موارد کانون گرم خانواده‌ها را سرد کرده است. جالب این که این روزها در استانی مثل مازندران، علاوه بر شهرنشینان، خانواده‌های روستایی نیز اقدام به تغییر و تبدیل آشپزخانه‌های قدیمی خود می‌کنند و به این تبدیل نامناسب نیز می‌بالند.

■ کاش مد نمی‌شد

مسلم است در این نوع آشپزخانه‌ها نوع آشپزی و زمان وقت‌گذاری برای تهیه غذا با نوع طبخ غذاهای اصیل سنتی ایرانی تفاوت دارد. رسوخ فرهنگ آشپزخانه باز یا اپن در شهرها و حتی روستاهای مازندران چنان نفوذ کرده که دیگر کمتر خانه‌ای در مازندران دیده می‌شود که سبک آشپزخانه‌های سنتی در آن رعایت شده باشد. برخی از مردم مازندران از این نوع آشپزخانه‌ها راضی نمی‌باشند اما به خاطر مد بودن یا طعنه و کنایه اطرافیان مجبور به تحمل این فرهنگ نادرست غربی می‌باشند. خانم خلیلی که کارمند یک اداره دولتی می‌باشد در مورد محاسن و معایب آشپزخانه‌های اپن می‌گوید: شاید این آشپزخانه نوعی مد به حساب آید اما آنقدر برای خانم‌ها معایب دارد که قلباً راضی به تبدیل آشپزخانه سنتی به اپن نبودم. وی ادامه می‌دهد: برداشتن قسمتی از دیوار آشپزخانه موجب شده فضای جا به جایی وسایل آشپزخانه کم و سخت شود، بوی روغن و اثرات چربی‌ها و دیگر غذاها در دیگر فضای خانه به اندازه چند برابر پخش شده و باعث لکه‌دار شدن پرده‌ها، مبل‌ها و دیگر وسایل منزل شود. آقای آران که اهل یکی از روستاهای ساری می‌باشد نیز می‌گوید: متأسفانه آشپزخانه‌های باز یا همان اپن بسیاری از اعتقادات دینی و مذهبی ما را زیر سؤال برده به طوری که اگر مهمان وارد خانه ما شود یا باید خانم‌های خانه پوشش سختی را تحمل کنند یا باید با پوششی سبک به کار مشغول شوند که هر دوی این موارد نادرست می‌باشد. وی با اشاره به فرهنگ مازنی‌ها ادامه می‌دهد: معمولاً اکثر خانم‌ها هنگامی که در خانه مهمان دارند مایل هستند بدون آن که در معرض دید مهمان باشند کارهای خود را انجام داده و از نگاه دیگران مصون و محفوظ بمانند، این امر می‌تواند تا حدود زیادی رفت‌وآمدهای خانوادگی را هم دچار مشکل سازد. دکتر آسمانی، کارشناس معماری و طراحی ساختمان در مورد آشپزخانه‌های مدرن در منازل می‌گوید: اکثر مراجعه‌کنندگان به ما از آشپزخانه‌های اپن راضی نمی‌باشند اما به خاطر مد شدن و رواج یافتن این نوع آشپزخانه‌ها مجبور به ساخت می‌باشند. وی با بیان اینکه متأسفانه ورود هر مد و سبک جدیدی به زندگی ما از کشورهای دیگر باعث بسیاری از معضلات و مشکلات کوتاه‌مدت و بلندمدت می‌شود تأکید می‌کند: برخی از افراد دوراندیش از مد جدیدی که بخواهد زندگی آنها را تحت تأثیر بد قرار دهد دوری می‌کنند و اصالت زندگی خود را از دست نمی‌دهند. این مد نیز نتوانسته مزایایی برای مردم ایران و به خصوص مازندران داشته باشد.

سنگاه

جعفر رعیت

از احداث ۱۲ پارک در ۲ سال تا بزرگ‌ترین پارک جنگلی خاورمیانه

یکی از مهم‌ترین فاکتورهای جهانی در امر توسعه جوامع شهری سرانه فضای سبز است که با کمال تأسف سهم مردم مرکز استان مازندران همانند دیگر هموطنان در جای جای کشور زیر استانداردهای بین‌المللی می‌باشد. اما شهرداری ساری با علم به‌نقش و کارکرد افزایش سرانه فضای سبز برای شهروندان، پروژه بزرگ پارک محله را کلید زد.

■■■

شهرداری ساری با تکیه بر حمایت‌های شورای شهر سوم و چهارم تصمیم گرفت تا در هریک از محله‌های بزرگ شهر یک پارک یا بوستان احداث کند و آنچه جالب و درخور توجه می‌باشد آنکه، تمامی این پارک محله‌ها ضمن برخورداری از فضای سبزی زیبا و مبلمانی مدرن، از بخش بازی کودکان هم بهره‌مند هستند. پروژه مذکور در حالی دنبال می‌شود که شهرداری همزمان پروژه احداث بزرگ‌ترین پارک جنگلی، کوهستانی ساری و خاورمیانه را هم آغاز کرد. این پارک که در منطقه جنگلی سکوتپه در دست احداث می‌باشد می‌تواند سهم مهمی در تبدیل این شهر و استان به یک منطقه ناب گردشگری داشته باشد. شهرداری همچنین احداث اولین پارک بانوان را هم در دستور کار دارد تا به این ترتیب بانوان ساری نیز از در افزایش سرانه فضای سبز بهره‌ای داشته باشند. بنا بر این گزارش پروژه پارک محله تا مرداد ماه سال ۹۳ یعنی دوسال پس از آغاز توانسته است ۱۲ بوستان را تقدیم شهروندان کند آن هم در حالیکه تا پیش از این ساری در طول تمام سال‌های گذشته فقط ۱۲ بوستان داشت.

یکی دیگر از اقدامات با ارزش شهرداری ساری بازآرایی پارک‌های قدیمی بود تا جایی که برای مدرن‌سازی بوستان مرحوم دامادی یک میلیارد و ۳۰۰ میلیون تومان هزینه در نظر گرفته شد. شهرداری ساری همچنین پروژه‌های به اغما رفته‌ای مانند پل زغالچال و داراب و کمربندی شمالی را جانی دوباره بخشید چراکه اعتقاد داشت: مرکز مازندران در آستانه تبدیل معضل ترافیک به بحران ترافیک است و باید با تکمیل این سه پروژه از ایجاد این بحران جلوگیری کرد. این در حالیست که شهرداری همزمان با برون بردن این سه پروژه از اغما، ریسک بزرگی را تقبل کرد و آن هم احداث چند میان‌گذر بزرگ و کوچک و اصلاح هندسی معابر بود.

از آن جهت کلیدزدن این پروژه‌ها را ریسک می‌نامیدند که از یک سو تنها یک میان‌گذر هزینه‌ای بالغ بر ۳۴ میلیارد تومان را به شهرداری تحمیل می‌کرد و از سویی دیگر نه تنها شهرداری‌ها که دولت نیز در اوج تنگناهای مالی و اقتصادی بود. شهرداری برای مناسب‌سازی ترافیک شهر از چند مؤسسه مطالعاتی در تهران دعوت کرد تا برای گره‌گشایی از ترافیک دو منطقه پرترافیک ساری یعنی میدان امام و سه راه جویبار اقدام به کار تحقیقاتی پیوسته و عمیق نمایند.

هرکس قولی می‌دهد و می‌رود

راوندی‌ها در انتظار شهرنشین شدن

آیا راوند شهر می‌شود؟ آیا راوند تمام گزینه‌های شهر شدن را دارد؟ واقعیت چیست؟ چه کسی راست می‌گوید؟ آمارها یا خبرها؟ هرچند هدف از نوشتن این مطلب، پاسخ به این سؤالات نیست، اما شاید بتواند یادآور این نکته باشد که در شرایط کنونی، می‌توان مهم‌ترین نتیجه شهر شدن راوند را رسیدن اهالی آن به عدالت اجتماعی و خدمت‌رسانی بهتر و سریع‌تر برشمرد. داستان شهر شدن راوند داستانی دراز است و پر فراز و نشیب. در دوره نه چندان بلند و طولانی روند پرونده شهر شدن راوند هر قدر که بخوانید، یا ماجرای بی‌مهری مسئولان محلی است یا ردی از تنگ نظری‌هایی که نتیجه‌اش هدر دادن تلاش‌های از جان و دل فعالان این منطقه برای رساندن واژه شهر بر سر کلمه راوند. ماجرای حریم و محدوده که خود داستانی دیگر است و...

گزارش
هادی مومنی راوندی

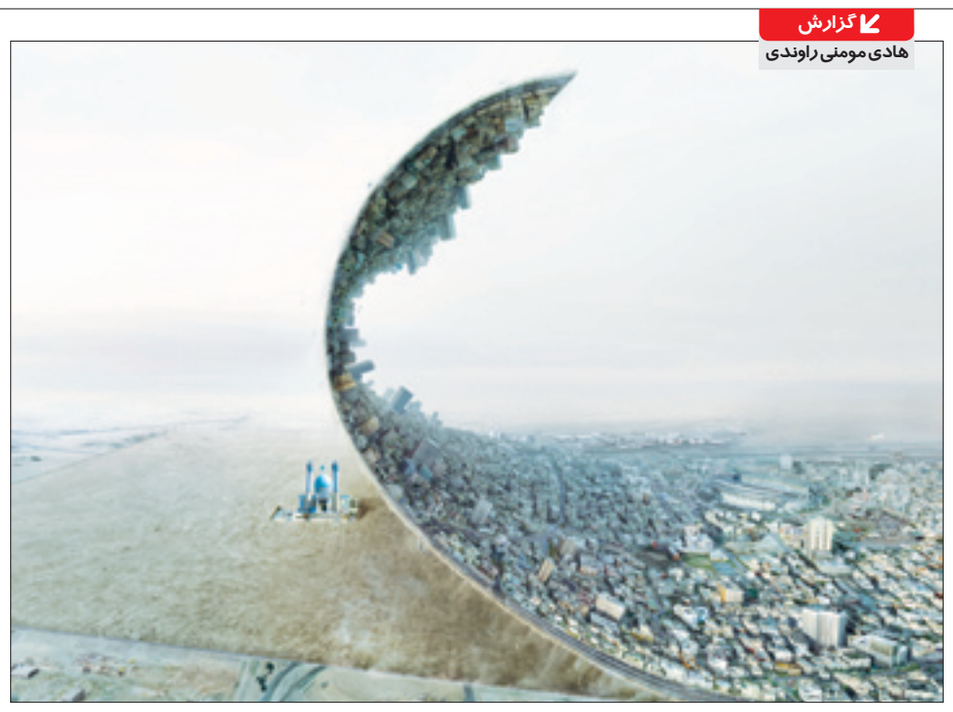

■ قصه از کجا شروع شد؟

در حاشیه قرار گرفتن راوند از یک سو و نبود دغدغه مدیران کاشان از سوی دیگر در کنار نبود انسجام و همبستگی مردم منطقه، همه دست به دست هم دادند تا از سه دهه پیش تاکنون این منطقه با کمبود امکانات معیشتی و رفاهی روبه‌رو شود به گونه‌ای که هنوز مردم منطقه نمی‌دانند در شهر زندگی می‌کنند یا روستا؟

تداوم کم توجهی‌ها، مردم منطقه را از بی‌مهری مسئولان به ستوه آورد تا آنجا که خواستار استقلال مجدد این منطقه و تبدیل آن به شهر شدند.

این درخواست‌ها و پیگیری فعالان منطقه راوند سبب شد تا در اسفند ماه ۱۳۸۸، گرانمایه نماینده وقت مردم شهرستان کاشان در مجلس از موافقت مسئولان با تبدیل منطقه راوند به شهر و انجام مقدمات آن در استانداری و وزارت کشور خبر داد. اما این موضوع، به سرانجام نرسید و گرانمایه نتوانست این حرف را به کرسی بنشاند و شهر شدن راوند تنها در حد یک شعار تبلیغات انتخاباتی باقی ماند.

مجلس هشتم به آخر رسید و پس از گرانمایه نوبت به منصوری رسید تا همزمان با گرم شدن تنور انتخابات مجلس نهم، این بار با صراحت، شعار تبلیغاتی خود را با عنوان «شهر من راوند» به زبان آورد و تنها راه حذف نشدن «راوند» از نقشه جغرفیایی را شهر شدن این منطقه عنوان کرد. منصوری، تحقق یافتن این آرزو را منوط به پشتکار و اراده قوی در به کارگرفتن همه ظرفیت‌ها دانست و به همه گفت که طرف‌هایشان فوق‌العاده زیرک و سیاسی‌کار بوده و آنها را وادار خواهند کرد به حداقل‌ها رضایت دهند.

او تأکید کرد که آرزو دارد مردم راوند را در این مسیر یاری کرده و شهر شدن راوند را در کنار آنها جشن بگیرد.

و اما اینک دو سال از نمایندگی منصوری در مجلس شورای اسلامی می‌گذرد در حالی که هنوز حتی یک جلسه مشترک بین او، فرماندار و فعالان راوند در جهت احقاق این خواسته برگزار نشده است.

با این حال منصوری معتقد است که بیشتر مشکلات در فرمانداری کاشان است و یکی از موضوعاتی که با فرماندار جدید در میان گذاشته، اهمیت موضوع راوند بوده و بر این باور است که صدرائیه ـ فرماندار جدید ـ به موضوع با دید مثبت و اجرایی نگاه خواهد کرد. اگر چه فرماندار قبلی هم اذعان داشت که راوند باید شهر شود اما با سخن گفتن از عسل، کام این مردم شیرین نمی‌شود.

قصه اما به همین جا ختم نمی‌شود. حسن قطبی از فعالان منطقه راوند که از ابتدا پیگیر موضوع بوده است، می‌گوید: سه سال پیش دکتر محمدی، مدیر تقسیمات کشوری به همراه گرانمایه نماینده وقت به کاشان آمد و در فرمانداری به حسینعلی حاجی، فرماندار وقت کاشان گفت که من در همین مسیر پلیس راه تا کاشان متوجه شدم که شهردار کاشان ـ به دلیل بعد مسافت ـ نمی‌تواند به اهالی راوند خدمات‌رسانی مطلوبی داشته باشد. در همان جلسه با آقای بختیاری استاندار وقت تلفنی صحبت شد و صورت جلسه‌ای تنظیم شد که دارای ۳ بند بود، اول موافقت فرمانداری کاشان، دوم موافقت شورای عالی شهرسازی استانداری که بختیاری قول مساعد داد و سوم وزارت کشور که مدیر تقسیمات کشوری حاضر بود و اعلام موافقت کرده بود.

وی می‌افزاید: پس از موافقت فرمانداری کاشان، متأسفانه نامه به جای شورای عالی شهرسازی استان، از شورای شهر کاشان سر درآورد. پرونده از همین جا منحرف شد و در شورا بر سر حیثیت مردم راوند معامله شد و کارها چند سال به تأخیر افتاد و به دنبال این تأخیر، محدوده و حریم تعریف شده نیز دستخوش تغییر شد.

قطبی خاطرنشان می‌کند: در این چند سال عده‌ای که فکر می‌کردند مالک همه چیز هستند و باید همه مانند آنان بوده و حرف آنان را تکرار کنند، کسانی که حتی حاضر به رقابت حرفه‌ای نبودند، کاری کردند بی‌نظیر. با وجود آنکه انتظار می‌رفت شورای شهر کاشان، انصاف را در نظر گرفته و حریم و محدوده راوند را نه تنها کارشناسانه و مثبت تعریف کرده که نگاه سخاوتمندانه نیز داشته باشد، اما با دیدی تنگ‌نظرانه محدوده را به گونه‌ای تعریف نمودند که علاوه بر مشکلات کارشناسی، حکایت شیر بی‌یال و دم و اشکم را رقم زد. این گزارش به استانداری و وزارت کشور رفت و با مشکلات فنی موجود در آن، کار متوقف شد.

قطبی تصریح می‌کند: مشکل اصلی این گزارش که بیشتر به چشم آمد، نگاه ویژه به بخش طاهرآباد بود تا بتواند اتصال خود را به شهر کاشان حفظ کند. بر طبق این گزارش بخش خزاق با آنکه به همراه راوند تبدیل به شهری واحد می‌شد، اما دسترسی این دو منطقه به همدیگر منقطع می‌شد.

از سوی دیگر مرز محدوده راوند به سمت کاشان، آخرین منزل مسکونی شهرک آزادگان راوند در نظر گرفته شده است و این در حالی است که محدوده کاشان تا دیوار دانشگاه کاشان گسترش یافته که با آخرین خانه مسکونی کاشان حدود پنج کیلومتر فاصله دارد. نکته دیگر اینکه بخشی از این زمین‌ها در زمره اسناد ثبتی راوند قرار دارد که این خود یکی دیگر از نقاط ضعف این گزارش به شمار می‌رود. چیزی که در یک نگاه بلندمدت نه تنها برطرف‌کننده مشکلات این مناطق نخواهد بود که تبدیل به معضلی خواهد شد که هزینه درمان آن، شاید صدها برابر فایده کوتاه‌مدت آن باشد.

وی گلایه می‌کند: گویا فراموش کرده بودند که تا دیروز از سربار بودن منطقه راوند صحبت می‌کردند و خدمات‌رسانی به آن را مقرون به صرفه نمی‌دیدند، ولی الان بر اراضی آن دست درازی کرده و چونان غنیمتی آن را مغتنم می‌شمارند تا با هر ترفندی از وسعت آن بکاهند تا آنجا که شهرک صنعتی راوند که به نام راوند ثبت شده است را از محدوده آن جدا کردند.

قطبی تصریح می‌کند: دو بار از وزارت کشور برای تعریف محدوده آمدند و نهایتاً پرونده با همان محدوده تغییر یافته به وزارت کشور رفت. بارها به بهانه تعریف محدوده بدون کمترین توجیه و دلیل سنگ‌اندازی شده و همین مسئله کار را به تعویق انداخته است. این در حالی است که شهر شدن راوند نه تنها چیزی از شهر کاشان کم نمی‌کند، بلکه سبب توسعه و پیشرفت هر دو منطقه و زمینه‌ساز استان شدن کاشان می‌شود.

■ راه خروج از این بن بست چیست؟

قطبی معتقد است: توانایی منصوری نماینده مجلس برای خاتمه دادن به این موضوع به مراتب بالاتر از آنچه تاکنون نشان داده است، می‌باشد و ما انتظار بیشتری از ایشان داشتیم.

وی اضافه می‌کند: اینک پاسخ جناب منصوری به پرسش‌های مردم راوند چیست؟ پرسش‌هایی همچون، آقای منصوری قول شما چه شد؟ آیا به ثمر رسیدن عنوان شهر راوند با برگزاری فقط چند جلسه در حاشیه کافی است و اگر این حرف در حد یک شعار انتخاباتی نبوده است، چرا رضایت از عملکرد نماینده شهرستان پس از گذشت حدود نیمی از مدت نمایندگی در چهره مردم و فعالان منطقه راوند پیدا نیست؟

حال باید منتظر ماند و دید در باقیمانده مدت نمایندگی مجلس نهم، آیا منصوری می‌تواند این شعار تبلیغاتی خود را از حد یک شعار بیرون آورده و به عمل بنشاند؟

> منصوری معتقد است: «بیشتر مشکلات در فرمانداری کاشان است و یکی از موضوعاتی که با فرماندار جدید در میان گذاشته، اهمیت موضوع راوند بوده و بر این باور است که صدرائیه ـ فرماندار جدید ـ به موضوع با دید مثبت و اجرایی نگاه خواهد کرد. اگر چه فرماندار قبلی هم اذعان داشت که راوند باید شهر شود اما با سخن گفتن از عسل، کام این مردم شیرین نمی‌شود.» قطبی نیز می‌گوید: «در این چند سال عده‌ای که فکر می‌کردند مالک همه چیز هستند و باید همه مانند آنان بوده و حرف آنان را تکرار کنند، کاری کردند بی‌نظیر. با وجود آنکه انتظار می‌رفت شورای شهر کاشان، انصاف را در نظر گرفته و حریم و محدوده راوند را نه تنها کارشناسانه و مثبت تعریف کرده که نگاه سخاوتمندانه نیز داشته باشد»

خبر

نشست کمیته «نجات بخشی و آزادسازی عرصه سیلک»

سیلک باید جهانی شود

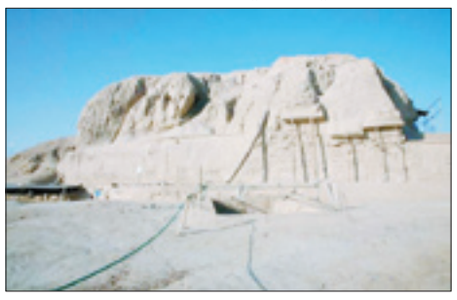

تپه‌های باستانی سیلک از کهن‌ترین و مهم‌ترین مراکز استقرار بشر در فلات مرکزی ایران است. آثار تاریخی به دست آمده از این محوطه باستانی یادآور سیر زندگی و تمدن در منطقه است.

کاوش‌های سال ۱۳۸۸ در بخش شمالی این محوطه قدمت لایه‌های اولیه تمدن سیلک را به بیش از ۸ هزار سال قبل مرتبط کرده است. معاون سازمان میراث فرهنگی، گردشگری و صنایع دستی کشور «محوطه باستانی سیلک» را هویت ایران دانست و گفت: برای شناسایی و برطرف کردن مشکلات سیلک باید به یک وحدت برسیم. محمدحسن طالبیان در نشست «کمیته نجات بخشی و آزادسازی عرصه سیلک» افزود: باید با سرمایه‌گذاری و آگاهی بخشی اجتماعی، ارزش‌های این محوطه باستانی را به همگان معرفی کنیم. وی ابزار امیدواری کرد: امسال باید تمام مشکلات آزادسازی حریم تپه‌های سیلک برطرف شود تا بتوان بهره‌گیری‌های لازم فرهنگی را از این محوطه باستانی و تاریخی به عمل آورد. وی افزود: در دولت تدبیر و امید توجه به میراث فرهنگی با حضور کارشناسان متبحر آغاز شده است. طالبیان یکی از مشکلات به‌وجود آمده در تپه‌های سیلک را بی‌قانونی در گذشته دانست و گفت: ما باید به دنبال این باشیم که چرا عرصه و حریم قانونی این اثر تاریخی رعایت نشده و مجوزهای غیرقانونی در حریم این اثر تاریخی صادر شده است. طالبیان خاطر نشان کرد: باید فعالیت‌های باستان‌شناسی را در تپه‌های سیلک به اجرا درآوریم، زیرا با این کار می‌توان مدیریت و مرزبندی‌های حریم آن را مشخص کرد.

معاون سازمان میراث فرهنگی، گردشگری و صنایع دستی گفت: قرار گرفتن تپه‌های سیلک در مجاورت باغ جهانی فین، کار را برای ثبت جهانی آن با رعایت قوانین یونسکو آسان‌تر کرده است. وی همچنین خواستار قاطعیت بیشتر قوه قضاییه در بحث آزادسازی حریم و عرصه‌های تپه‌های سیلک کاشان شد. معاون استاندار و فرماندار کاشان نیز در این نشست گفت: عدم ثبت جهانی محوطه باستانی سیلک با وجود داشتن مصوبه دولتی در سال ۸۸ برای آزادسازی حریم این منطقه باستانی، جای تأمل دارد. ابوالفضل صدرائیه اهمیت این محوطه باستانی را فراملی دانست و گفت: این اثر، معیاری برای سنجش آثار باستانی در جهان است که در این راستا مسئولان باید راهکارهای لازم را در جهت معرفی بیشتر آن به دنیا ارائه دهند. وی با بیان اینکه سیلک نماد برتر شهر کاشان است، افزود: تمام کشورهای دنیا به دنبال معرفی برندهای خود هستند و برای معرفی نماد شهرهای جهان، سرمایه‌گذاری‌های زیادی می‌شود، ولی ما تاکنون در استفاده از داشته‌های خود فرصت‌سوزی کرده‌ایم. وی اظهار داشت: جهاد کشاورزی و راه و شهرسازی باید در آزادسازی حریم و عرصه سیلک مطابق با استانداردهای یونسکو، سازمان میراث فرهنگی را کمک کنند. صدرائیه با اشاره به ساخت و سازهای غیرقانونی در سیلک گفت: اگر برخورد قانونی با این ساخت و سازها صورت نگیرد، علاوه بر به خطر انداختن ثبت جهانی این اثر، در سال‌های آینده این تخلفات گسترش خواهد یافت.